

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 13CoE/28/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8717204476
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 05. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Baran
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2020:8717204476.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Barana a členov senátu JUDr. Daniely Babinovej a JUDr. Mariany Muránskej v exekučnej veci oprávneného V.-E., V., so sídlom L. XX, XXX XX Q., E.: XX XXX XXX, právne zastúpený advokátom JUDr. Marián Kollár, so sídlom Mnoheľova 22, 058 01 Poprad, proti povinnému E.. X. M., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom A. XXXX/XX, XXX XX Q., o udelenie poverenia - zastavenie exekúcie, o odvolaní oprávneného a povinného proti uzneseniu Okresného súdu Poprad, č.k. 13Er/274/2017-78 zo dňa 30. novembra 2018, takto jednohlasne

rozhodol:

- I. Potvrďuje uznesenie vo výroku III. a IV..
- II. Náhradu trov odvolacieho konania účastníkom a súdnemu exekútorovi nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Poprad (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým uznesením rozhodol tak, že: „I. Námietky povinného zamietá.
 - II. Návrh oprávneného na zastavenie exekúcie zo dňa 02.07.2017 zamietá.
 - III. Exekúciu zastavuje.
 - IV. Súdny exekútor má nárok na náhradu trov exekúcie voči povinnému, pričom o výške náhrady trov exekúcie rozhodne súd po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.“
2. Rozhodnutie právne odôvodnil § 243h ods. 1, § 50 ods. 1, § 57 ods. 1 písm. b), c), § 58 ods. 1, § 196, § 197 ods. 1, § 9a ods. 1, 2, 3, 4, § 203 ods. 1, 2 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov, § 122 ods. 1, 2, 3, 4 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník, § 262 ods. 1, 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok.
3. Vychádzal zo zistenia, že predmetom exekúcie je vymoženie uloženej povinnosti zaplatiť sumu 6.313,29 Eur s prísl.. Exekučným titulom je rozsudok sp. zn. 6To/24/2016-1306 zo dňa 18.01.2017 vydaný Krajským súdom Prešov, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 18.01.2017. Exekučný titul na základe ktorého sa predmetná exekúcia vedie, bol v čase začatia exekučného konania vykonateľný, čo mal súd preukázané v štádiu vydávania poverenia na vykonanie exekúcie. Povinný povinnosť jemu uloženú do dňa podania návrhu na exekúciu nesplnil, a to ani čiastočne. Oprávnený preto dňa 30.03.2017 doručil súdnemu exekútorovi návrh na vykonanie exekúcie a súd vydal súdnemu exekútorovi poverenie na vykonanie exekúcie dňa 10.05.2017. Povinný prevzal upovedomenie o začatí exekúcie dňa 14.07.2017. Námietky proti exekúcii boli podané v zákonom stanovenej lehote. Dňa

27.07.2017 bol súdu doručený návrh na zastavenie exekúcie, ktorý za oprávneného podal povinný, ako konateľ oprávneného. Dňa 17.09.2018 bolo súdu prvej inštancie doručené podanie označené ako „Zastavenie exekúcie súdom - EX 41/2017“, v ktorom povinný uviedol, že dňa 12.07.2018 bol súdu prvej inštancie doručený rozsudok Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 5Tdo/81/2017 zo dňa 07.06.2018, ktorým bol zrušený rozsudok Krajského súdu Prešov, sp. zn. 6To/24/2016 zo dňa 18.01.2017, na základe ktorého spoločnosť V. podala návrh na vykonanie exekúcie. Na základe uvedeného tak zrejme nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku, resp. exekučný titul bol zrušený v súlade s § 61k Exekučného poriadku, preto vzhľadom na uvedené navrhol, aby súd exekúciu zastavil.

4. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že nezistil ani jeden z dôvodov, ktorý by odôvodňoval vyhoviecie námietkam, a preto námietky povinného ako nedôvodné zamietol. Ďalej uviedol, že šetrením zo súdneho registra, ako aj zo súdneho spisu mal za preukázané, že Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudkom pod sp. zn. 5Tdo/81/2017 zo dňa 07.06.2018 rozhodol, že sa zrušuje napadnutý rozsudok Krajského súdu v Prešove z 18.01.2017, sp. zn. 6To/24/2016, ako aj ďalšie rozhodnutia na zrušené rozhodnutie obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. S poukazom na uvedené a s ohľadom na rozsudok Najvyššieho súdu SR, ktorým bol po začatí exekúcie zrušený rozsudok Krajského súdu v Prešove, na podklade ktorého je exekúcia vedená, súd exekúciu v zmysle § 57 ods. 1 písm. b) Exekučného poriadku zastavil.

5. Vo vzťahu k trovám exekúcie uviedol, že v predmetnej veci bola exekúcia zastavená z dôvodu, že rozhodnutie, ktoré je podkladom na vykonanie exekúcie bolo po začatí exekúcie zrušené. V čase začatia exekúcie oprávnený disponoval právoplatným a vykonateľným exekučným titulom a keďže povinný nespĺnil povinnosť vyplývajúcu z exekučného titulu, oprávnený dôvodne podal návrh na začatie exekúcie. Skutočnosť, že až v priebehu vykonávania exekúcie došlo k zrušeniu exekučného titulu na základe mimoriadneho oprávneného prostriedku nemožno hodnotiť ako zavinenie oprávneného na zastavení exekúcie. Z uvedeného dôvodu s poukazom na § 197 Exekučného poriadku priznal súdnému exekútorovi nárok na náhradu trov exekúcie voči povinnému.

6. Proti uzneseniu podal v zákonnej lehote odvolanie oprávnený, a to proti výroku III.. Uviedol, že s predmetným uznesením súdu prvej inštancie nesúhlasí z toho dôvodu, že Krajský súd v Prešove na verejnom zasadnutí konanom dňa 28.11.2018 vyniesol rozsudok sp. zn. 6To/43/2018 na základe ktorého uznal obžalovaného vinným zo spáchania prečinu sprenevery a zločinu neplnenia povinností pri správe cudzieho majetku a odsúdil ho na súhrnný trest odňatia slobody v trvaní troch rokov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu troch rokov. V zmysle uvedeného bola povinnému uložená povinnosť zaplatiť škodu vo výške 121.313,29 Eur. Uvedená povinnosť zaplatiť túto celkovú škodu sa týka jednak škody vo výške 115.000,- Eur spôsobenej zločinom neplnenia povinností pri správe cudzieho majetku a škody vo výške 6.313,29 Eur, ktorá je viazaná k spáchaniu prečinu sprenevery. Práve táto časť je predmetom exekúcie uplatnenej na exekútorskom úrade a rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 28.11.2018 je právoplatný, a teda je právnym titulom exekúcie. Z uvedených dôvodov preto považuje napadnutý výrok za nezákonný, lebo ku dňu 30.11.2018, kedy bolo uznesenie vydané, už existoval právoplatný právny titul voči povinnému. Zastavením exekúcie vzniknú len ďalšie škody a ďalšie poplatky spojené s následným exekučným konaním práve v neprospech oprávneného. Poukázal tiež na prebiehajúce konania vedené na Okresnom súde Poprad, pričom celý tento stav len umožní jeho osobe mariť a predlžovať proces vymoženía ním spôsobených škôd, ktoré sú objektívne preukázané vykonaným dokazovaním v právoplatne ukončených trestných konaniach. Navrhol, aby odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie zrušil a vrátil na nové konanie a rozhodnutie vo veci samej.

7. Proti uzneseniu podal v zákonnej lehote odvolanie povinný, a to proti výroku IV.. Poukázal na to, že upovedomenie o začatí exekúcie prevzal dňa 14.07.2017, avšak ešte dňa 06.07.2017 vkladom na bankový účet oprávneného zaplatil sumu 6.313,29 Eur, teda k zaplateniu vymáhanej sumy došlo ešte pred oznámením o začatí exekúcie. Najvyšší súd SR rozsudkom sp. zn. 5Tdo/81/2017 zo dňa 07.06.2018 zrušil rozsudok Krajského súdu Prešov sp. zn. 6To/24/2016 zo dňa 18.01.2017, a týmto rozsudkom boli zrušené aj ďalšie rozhodnutia obsahovo nadväzujúce na rozsudok Krajského súdu v Prešove. Mal za to, že zrušením podkladu na vykonanie exekúcie bolo zrušené celé exekučné konanie ako také, teda vrátane jeho povinnosti ako povinného zaplatiť trovy exekúcie. Záverom poukázal na to, že nijakým spôsobom nezavinil podanie návrhu na vykonanie exekúcie, dokonca zaplatil vymáhanú sumu skôr ako mu bolo doručené oznámenie o začatí exekúcie a ani ako povinný nezavinil zrušenie rozsudku Krajského súdu v Prešove, a tým aj podkladu na vykonanie exekúcie.

8. Súdny exekútor sa k odvolaniam vyjadril tak, že podľa dostupných materiálov vyplýva, že záväzok vo výške 6.313,29 Eur, ktorý je predmetom exekučného konania je stále v platnosti a E. X. M. je povinný ho zaplatiť, teda nezanikla povinnosť priznaná prvotným rozhodnutím. Uviedol, že by vznikla veľká právna neistota, ak by suma, ktorá bola už raz priznaná právoplatným a vykonateľným rozsudkom bola opätovne priznávaná v inom konaní. Duplicita rovnakých nárokov nie je prípustná, pričom ďalšia právna neistota spočíva v tom, že po začatí exekučného konania boli exekútorským úradom zabezpečené finančné prostriedky v plnom rozsahu na nárok oprávneného ako aj na trovy exekúcie. Po dvoch rokoch vedenia exekúcie sa situácia na účte povinného výrazne zmenila a nachádza sa na ňom len čiastka zodpovedajúca výške jeho blokácie. Zastavenie exekúcie by tak malo veľmi negatívny vplyv pre oprávneného, nakoľko finančné prostriedky by musel uvoľniť a nechať ich na voľné nakladanie povinnému, čím by vznikla škoda pre oprávneného. Poukázal na to, že zastavenie exekúcie sťažuje vymožitelnosť práva oprávneného.

9. K odvolaniu oprávneného sa vyjadril povinný tak, že opätovne poukázal na vloženie peňažnej čiastky vo výške 6.313,29 Eur na bankový účet oprávneného, na doručenie upovedomenia o začatí exekúcie až po zaplatení vymáhaného nároku a na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR a vzhľadom na uvedené navrhol, aby odvolací súd odvolanie oprávneného v celom rozsahu ako nedôvodné zamietol.

10. Oprávnený sa k podanému odvolaniu vyjadril tak, že v celom rozsahu trval na všetkých písomných podaniach, v ktorých reagoval na námietky a okolnosti uvedené povinným v tomto exekučnom konaní. Rozsudok Krajského súdu Prešov, sp. zn. 6To/24/2016-1306 zo dňa 18.01.2017 nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 18.01.2017 a na základe tohto rozsudku podal návrh na vykonanie exekúcie. Tvrdenie povinného, že žiadnym spôsobom nezavinil podanie návrhu na vykonanie exekúcie je nutné považovať za účelové a nepravdivé, lebo spôsobenú škodu a trovy právneho zastupovania nezaplatil dobrovoľne, riadne a včas. K ďalšej námietke povinného vo vzťahu k uzneseniu NS SR uviedol, že tento zrušil len výrok o treste uložený rozhodnutím súdu prvej inštancie v spojení s rozhodnutím odvolacieho súdu. Krajský súd v Prešove rozsudkom sp. zn. 6To/43/2018-1498 zo dňa 28.11.2019 v celom rozsahu prebral znenie výroku NS SR a zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o vine a treste Z uvedeného tak vyplýva, že výrok o povinnosti zaplatiť 6.313,29 Eur nebol zrušený, lebo nedošlo k zrušeniu ani vo výroku o vine skutku týkajúceho sa prečinu sprenevery a takisto nebol zrušený ani rozsudok Krajského súdu v Prešove o vine tohto trestného činu. Z uvedeného dôvodu preto navrhol, odvolanie povinného zamietnuť v celom rozsahu ako nedôvodné a rozhodnúť o priznaní 100% trov odvolacieho konania oprávnenému.

11. K vyjadreniu súdneho exekútora sa vyjadril povinný tak, že jeho vyjadrenie považuje v celom jeho rozsahu za zmätočné, šikanózne, nedôvodné a nezákonné. Opätovne vo svojom vyjadrení poukázal na časovú chronológiu exekučného konania a na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR, ktorým bol zrušený exekučný titul ako celok, a tým aj celé exekučné konanie.

12. Oprávnený sa k vyjadreniu súdneho exekútora vyjadril tak, že v celom rozsahu sa stotožňuje v celom rozsahu s okolnosťami, ktoré sú uvedené v podaní súdneho exekútora. Mal za to, že exekútorským úradom je správne vyhodnotený postup súdu prvej inštancie ako nezákonný, resp. celé rozhodnutie je nespravodlivé a nezákonné a toto rozhodnutie len prehĺbi ďalšie škody, ktoré bude potrebné uplatňovať podaním žaloby vo vzťahu k povinnému, avšak nie je možné vylúčiť ani podanie žaloby za nesprávny úradný postup voči súdu, ak bude v celom rozsahu akceptovať svoje nesprávne rozhodnutie o zastavení exekúcie.

13. Oprávnený podaním zo dňa 30.04.2019 zaslal podanie označené ako „doplnenie odvolania“, v ktorom uviedol, že v celom rozsahu trvá na okolnostiach podaného odvolania. Opätovne poukázal na rozsudky Krajského súdu v Prešove a Najvyššieho súdu SR, v zmysel ktorých mal za to, že nedošlo k zániku povinnosti povinného zaplatiť vymáhanú sumu. Navrhol, aby odvolací súd uznesenie vo výroku III. zrušil a vrátil vec na nové konanie a rozhodnutie.

14. Oprávnený sa k vyjadreniu povinného vyjadril tak, že tento neuviedol žiadne nové okolnosti, čiže len zopakoval známe právne skutočnosti, ktoré vznikli na základe postupu súdov v období od 18.01.2017 až do 21.03.2019. Opätovne poukázal na to, že krajský súd v zmysle pokynu Najvyššieho súdu SR len zrušil výrok o treste rozsudku súdu prvej inštancie v spojení s rozsudkom odvolacieho súdu, ako aj na to,

že bol to právne povinný, ktorý svojím konaním v celom rozsahu zavinił tento závadný stav a objektívne vykonaným dokazovaním mu bola preukázaná vina v dvoch trestných konaniach. Z uvedených dôvodov preto trval v celom rozsahu na podanom odvolaní.

15. Ďalšie vyjadrenia vo veci podané neboli.

16. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (ustanovenie § 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“)), preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ustanovenia § 379 a nasl. C.s.p., bez nariadenia pojednávania (ustanovenie § 385 C.s.p. a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie oprávneného nie je dôvodné a ani odvolanie povinného nie je dôvodné.

17. Z obsahu odvolania možno vyvodit', že oprávnení namietajú nesprávne zistenie skutkového stavu a nesprávne právne posúdenie (§ 365 písm. f), h) C.s.p.).

18. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov v kontexte s namietaným nesprávnym skutkovým zistením a nesprávnym právnym posúdením, teda, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne, v úplnosti, aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (Ústavný súd Slovenskej republiky II.ÚS 78/05).

19. Vo veci sa v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností bol vyvodený správny právny záver. Keďže ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo, odvolací súd si osvojil náležitú a presvedčivú odôvodnenie rozhodnutia prvoinštančným súdom, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje.

20. V predmetom prípade súd prvej inštancie na základe písomného podania povinného rozhodol o zastavení exekúcie, pretože mal za preukázané, že v predmetnom prípade bolo uznesením Najvyššieho súdu SR zrušený rozsudok Krajského súdu v Prešove, ktorým bola povinnému uložená povinnosť na zaplatenie sumy 6.313,29 Eur, ktorá je predmetom exekučného konania. S uvedeným záverom však nesúhlasil tak oprávnený, ako aj súdny exekútor a obaja mali za to, že uvedená povinnosť nebola vôbec zrušená a táto trvá naďalej. Odvolací súd sa preto v prvom rade zaoberal skúmaním toho, či v predmetnom prípade došlo k zániku exekučného titulu alebo nie, a teda či súd prvej inštancie správne rozhodol o zastavení exekúcie.

21. V zmysle Exekučného poriadku spôsobilým exekučným titulom je aj rozhodnutie súdu, a to vtedy, ak priznáva právo, zaväzuje k povinnosti alebo postihuje majetok a zároveň je toto rozhodnutie aj vykonateľné. Vykonateľnosť totižto predstavuje jeden zo základných predpokladov pre samotnú existenciu spôsobilého exekučného titulu a zároveň je predstavuje vlastnosť rozhodnutia, ktorá umožňuje núteným spôsobom (aj proti vôli povinného) realizovať povinnosť, ktorá je v takomto rozhodnutí obsiahnutá, a to v prípadoch, ak nedošlo k jej dobrovoľnému splneniu zo strany povinného. Vykonateľnosť rozhodnutia v sebe spája tak materiálnu ako aj formálnu stránku vykonateľnosti. Formálna stránka vykonateľnosti predstavuje splnenie predpokladov vykonateľnosti stanovené procesným predpisom, podľa ktorého rozhodnutie bolo vydané a materiálna stránka vykonateľnosti predstavuje realizovateľnosť rozhodnutia, t.j. existenciu a presnú identifikáciu oprávneného, povinného a tiež presné vymedzenie obsahu a rozsahu vymáhaného nároku. Až splnením tak materiálnej ako aj formálnej stránky vykonateľnosti možno hovoriť o spôsobilom exekučnom titule.

22. Vo vzťahu k rozhodnutiu súdu ako vykonateľnému exekučnému titulu Najvyšší súd SR v uznesení sp. zn. 4 Cdo 95/2010 zo dňa 22. júna 2010 uviedol, že: „Právoplatné a vykonateľné rozhodnutie súdu je záväzné, nezmeniteľné (v rámci riadneho opravného konania) a vynútiteľné. Priamym dôsledkom vymenovaných účinkov rozhodnutia, ktoré je súčasne exekučným titulom, je, že ho v rámci prebiehajúceho exekučného konania už nie je možné exekučným súdom preskúmať z hľadiska jeho vecnej správnosti a nemožno ho meniť ani zrušovať, nakoľko tieto úkony prislúchajú len súdu, ktorý rozhoduje o opravných (či už riadnych alebo mimoriadnych) prostriedkoch proti nemu. Rozsah preskúmania rozhodnutia exekučného titulu exekučným súdom sa obmedzuje len na to, či exekučný titul vydal orgán oprávnený na jeho vydanie, či sú splnené podmienky formálnej a materiálnej vykonateľnosti

exekučného titulu a či sú účastníci exekučného konania nositeľmi vymáhaných práv a povinností, čo exekučný súd robí už v štádiu pred udelením poverenia súdnemu exekútorovi, ktoré je predpokladom pre začatie vykonávania exekúcie (§ 36 ods. 2 (veta druhá) Exekučného poriadku). Rovnako v prípade podania námietok zo strany povinného môže exekučný súd preskúmať len okolnosti predpokladané zákonom (§ 50 Exekučného poriadku), ktorými sú zánik vymáhaného nároku, okolnosti brániace jeho vymáhateľnosti, iné dôvody neprípustnosti exekúcie a legitímnosť právneho nástupníctva účastníkov exekučného konania, ak právne nástupníctvom pripadá do úvahy. Na to, aby zánik vymáhaného nároku bol relevantným dôvodom pre zastavenie exekučného konania, je potrebné, aby nastal až po vzniku exekučného titulu, t.j. po jeho vydaní, v opačnom prípade by takúto skutočnosť mohol povinný namietat len v základnom konaní. Okolnosťou, ktorá bráni vymáhateľnosti nároku môže byť premlčanie priznaného práva, ak bola vznesená námietka premlčania. Dôvodom neprípustnosti exekúcie je absentujúca formálna či materiálna vykonateľnosť rozhodnutia či vyhlásenie konkurzu na majetok povinného ešte pred podaním návrhu na vykonanie exekúcie. Otázkou právneho nástupníctva účastníkov exekučného konania rieši § 37 Exekučného poriadku.“

23. Vzhľadom na vyššie uvedené teda možno konštatovať, že preto, aby bolo možné v predmetnej exekúcii pokračovať bolo potrebné, aby existoval právoplatný a vykonateľný exekučný titul, t.j. exekučný titul, ktorý spĺňa podmienky materiálnej a formálnej vykonateľnosti.

24. Ako vyplýva z napadnutého odôvodnenia súdu prvej inštancie, v predmetnom prípade bol exekučným titulom rozsudok Krajského súdu v Prešove, č.k. 6To/24/2016-1306 zo dňa 18.01.2017, ktorý sa stal právoplatným a vykonateľným dňa 18.01.2017. Na základe toho rozsudku, ktorým bola povinnému uložená povinnosť zaplatiť oprávnenému škodu vo výške 6.313,29 Eur, podal oprávnený návrh na vykonanie exekúcie u súdneho exekútora, pričom v podanom návrhu za exekučný titul označil spomínaný trestný rozsudok Krajského súdu v Prešove. Dňa 10.05.2017 bolo súdnemu exekútorovi vydané poverenie na vykonanie exekúcie (č.l. 17), v ktorom bol ako exekučný titul označené vykonateľné rozhodnutie Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 6To/24/2016-1306 zo dňa 18.01.2017. Z uvedeného tak vyplýva, že v čase, kedy súdu prvej inštancie rozhodoval o udelení poverenia existoval spôsobilý exekučný titul, ktorý tak spĺňal podmienky materiálnej vykonateľnosti ako aj podmienky formálnej vykonateľnosti.

25. Ako ďalej vyplýva, po nadobudnutí právoplatnosti a vykonateľnosti tohto trestného rozhodnutia, bolo zo strany generálneho prokurátora podané na Najvyšší súd SR mimoriadne dovolanie, o ktorom rozhodol Najvyšší súd SR tak, že uznesením 5Tdo/81/2017 zo dňa 07.06.2018 zrušil rozsudok Krajského súdu v Prešove č.k. 6To/24/2016-1306 zo dňa 18.01.2017 v celom rozsahu. Následne vec sa vrátila súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, pričom Krajský súd v Prešove rozsudkom sp. zn. 6To/43/2018-1498 zo dňa 28.11.2018 opätovne vo veci rozhodol. Z uvedeného tak vyplýva, že vyššie uvedeným rozhodnutím Najvyššieho súdu SR bol zrušený v celom rozsahu ten trestný rozsudok Krajského súdu v Prešove, ktorý bol v predmetnom prípade exekučným titulom. Z uvedeného tak vyplýva, že došlo k zániku exekučného titulu, a teda súd prvej inštancie správne rozhodol o zastavení exekúcie.

26. Odvolací súd na tomto mieste považuje za potrebné zdôrazniť, že síce povinnosť uložená povinnému zaplatiť sumu 6.313,29 Eur nezanikla, naopak v zmysle rozhodnutia Krajského súdu v Prešove č.k. 6To/43/2018-1498 zo dňa 28.11.2018 v spojení s rozhodnutím Okresného súdu Poprad, č.k. 5T/115/2013-1245 zo dňa 22.02.2016 je jeho povinnosť zaplatiť oprávnenému sumu vo výške 121.3313,29 Eur, avšak v predmetnom exekučnom konaní sa oprávnený nemôže domáhať zaplatenia sumy 6.313,29 Eur, nakoľko exekučný titul, a to rozsudok Krajského súdu v Prešove č.k. 6To 24/2016-1306 zo dňa 18.01.2017, na základe ktorého bolo vydané poverenie súdu, bol zrušený.

27. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd nepovažoval odvolanie oprávneného za dôvodné, a preto uznesenie vo výroku III. ako vecne správne potvrdil v súlade s ustanovením § 387 ods.1 a 2 C.s.p..

28. K odvolaniu povinného proti výroku IV. o trovách konania odvolací súd uvádza, že aj tento výrok považoval za vecne správny, pretože ako správne už uviedol súd prvej inštancie, v predmetnom prípade bola exekúcia vedená na základe právoplatného a vykonateľného exekučného titulu a až v priebehu exekúcie došlo k zrušeniu exekučného titulu ako celku, a to rozhodnutím Najvyššieho súdu SR, teda zavinenie na zastavení exekúcie nemožno pričítať oprávnenému. Navyiac, sám oprávnený nemohol

ani predvídať dôvod zastavenia exekúcie, pretože v čase podania návrhu disponoval právoplatným a vykonateľným exekučným titulom - trestným rozsudkom Krajského súdu v Prešove, voči ktorému podal v zákonnej lehote mimoriadne dovolanie generálny prokurátor. Zároveň nemožno predmetný prípad vzťahovať ani na výnimočné situácie upravené v § 203 Exekučného poriadku, kedy by inak trovy konania ma znášať oprávnený. Z uvedeného dôvodu súd prvej inštancie rozhodol správne, keď postupoval na základe všeobecnej právnej úpravy rozhodovania o trovách exekučného konania, a na ich zaplatenie zaviazal povinného v zmysle všeobecného ust. § 197 Exekučného poriadku.

29. Odvolací súd sa tiež zaoberal otázkou, či proti výroku o trovách exekučného konania je prípustné odvolanie, a to s poukazom na novelu Exekučného poriadku účinnou od 01.11.2013. V tomto smere má odvolací súd za to, že proti uvedenému výroku je odvolanie prípustné, a to z dôvodu, že Občiansky súdny poriadok v minulosti výslovne upravoval v § 202 ods. 2, že proti uzneseniu v exekučnom konaní podľa osobitného zákona nie je odvolanie prípustné, ak osobitný zákon neustanovuje inak. Rekodifikáciou civilného procesu bola v Civilnom sporovom poriadku, konkrétne v § 357 písm. m), zakotvená možnosť podať odvolanie proti rozhodnutiu o nároku na náhradu trov konania. Na tomto mieste je ešte potrebné zdôrazniť, že po prijatí Civilného sporového poriadku došlo k jeho okamžitej aplikácii aj v Exekučnom konaní (§ 9a Exekučného poriadku), a to už aj na začaté a doposiaľ ešte neukončené exekučné konania. Z uvedeného tak vyplýva, že pokiaľ v exekučných konaniach je rozhodované o trovách konania (zároveň jedným výrokom sa rozhoduje o subjekte platiacom trovy exekúcie a o výške exekučných trov), tak po rekodifikácii civilného procesu, t.j. od účinnosti Civilného sporového poriadku, tento ako zákon lex generalis upravuje prípustnosť podania odvolania aj voči rozhodnutiu, resp. výroku o trovách exekúcie. Z uvedeného dôvodu odvolací súd má za to, že v predmetnom prípade odvolanie povinného smerovalo proti rozhodnutiu, resp. proti výroku, proti ktorému je odvolanie prípustné.

30. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd nepovažoval odvolanie povinného za dôvodné, a preto uznesenie vo výroku IV. ako vecne správne potvrdil v súlade s ustanovením § 387 ods.1 a 2 C.s.p..

31. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 255 ods. 1 C.s.p. tak, že ich náhradu nepriznal žiadnemu z účastníkov, nakoľko žiaden z účastníkov nebol v odvolacom konaní úspešný.

32. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).